

Eläinuhreja voidaan vähentää

Liikenteessä kuolee Suomessa joka vuosi yli neljä miljoonaa lintua, yli miljoona nisäkästä, saman verran sammakkoeläimiä ja noin 200 000 matelijaa.

Yleisin tien poskeen paiskautuva lintu on peippo. Muita tavanomaisia siivekäsainajia ovat keltasirkku, västäräkki ja varpunen. Nisäkkäistä auton alle jää tavallisimmin myyrä ja päästäinen, matelijoista kyy ja rantakäärme.

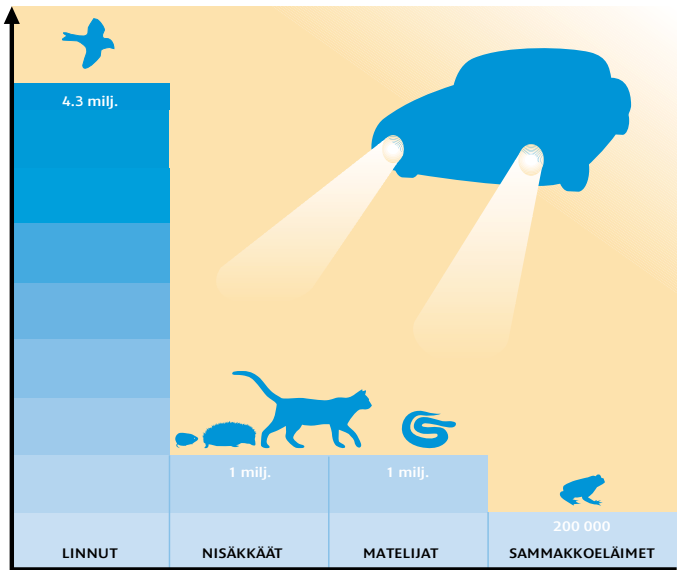
Tiedot käyvät ilmi tutkija **Anne Mannerin** Tiehallinnolle tekemästä selvityksestä, jonka aiheistona ovat luontoharrastajien eri puolilta Suomea useana vuonna keräämät havainnot.

Mitä enemmän liikennettä, sitä enemmän vainajia. Suomessa on 2,2 miljoonaa autoa ja 450 000 kilometriä teitä, joilla ajetaan joka päivä noin 120 miljoonaa kilometriä. Jokaista tiekilometriä kohti maassamme kuolee viitisen eläintä vuodessa.

Selvityksen mukaan kuolleisuutta voitaisiin merkittävästi vähentää ottamalla eläimet huomioon sekä liikennekäyttäytymisessä että tiesuunnittelussa.

Nopeusrajoituksilla voidaan jo tehdä paljon. Lintujen törmäysten on arvioitu vähenevän puoleen, kun ajonopeus alenee 100 kilometristä 90 kilometriin tunnissa.

Teitä rakennettaessa pitäisi harvinaisten ja vähälukuisten eläinten elinpaikat kiertää. Eläimille pitäisi myös olla riittävästi sekä ylitys- että alituspaikkoja. Teitä voidaan lisäksi aidata.

■ Linnut ovat liikenteen tavallisin uhri, mutta myös nisäkkäät, matelijat ja sammakkoeläimet jäävät autojen alle.

Hollannissa on havaittu korkean pensaikon ohjaavan linnut pois liikenteen seasta. Lintuja ei myöskään pitäisi houkutellessa teiden varsiin ruusuilla, pihlajilla eikä muilla lintujen ravintokasveilla.

Teillä hyönteisten perässä lentävien lepakoiden kuolemia on vaikea välttää, mutta menetyksiä voidaan korvata edistämällä lepakoiden pesintää. Yhdysvalloissa on saatu hyviä kokemuksia siltoihin rakennetuista lepakoiden piilokoloista, jotka on asutettu nopeasti.

Pienet nisäkkäät, sammakkoeläimet ja matelijat voidaan ohjata tien toiselle puolelle eri kokoisia putkia pitkin. Seuranomissa on havaittu, että pikkuo-

tukset uskaltavat parhaiten maapohjaisiin putkiin. Eläimet kannattaa myös ohjata alikuihin aidoilla ja kasvillisuudella.

Hyvänä ratkaisuna kaikille eläimille on niin sanottu maisemasilta. Siinä tielle on rakennettu tunneli, jonka katolla metsä tai muu viheralue jatkuu mahdollisimman leveänä ja luonnollisena. Tällaisia maisemasilloja on muualla Euroopassa noin 60, muutama joka maassa.

Mannerin mukaan maisemasillat estävät tehokkaasti myös hirvikolareita, joten rakentamisesta koituvat lisäkustannukset saadaan nopeasti takaisin.

ALICE KARLSSON